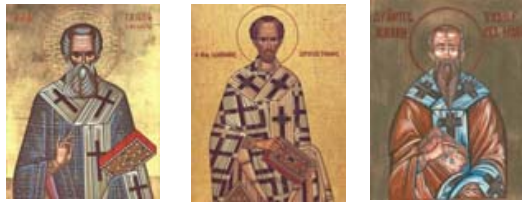

Sfintii Trei Ierarhi

Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gura de Aur - acestea sunt personalitățile religioase sarbatorite împreună, pe 30 ianuarie, sub numele comun de Sfintii Trei Ierarhi. Aceasta sarbatorire în comun a fost aleasă tocmai pentru a evidenția harul dumnezeiesc, cu totul deosebit, al acestora, chiar dacă numele fiecăruia în parte mai este pomenit în cursul aceleiași luni: Sfantul Vasile cel Mare (1 ianuarie), Sfantul Grigorie Teologul (25 ianuarie) și Sfantul Ioan Gura de Aur (aducerea moastelor sale fiind amintită pe 27 ianuarie). După cum a rătată niii trecerii lor întru Domnul (Sfantul Vasile cel Mare - 379, Sfantul Grigorie Teologul - 389 și Sfantul Ioan Gura de Aur - 407), cei trei au fost contemporani, ba chiar prieteni și colegi de studii.

Cei trei sfinți au fost adevărate “varfuri” ale creștinismului, întrecând cu înălțimea lor pe mulți alți reprezentanți ai străvechii noastre credințe și au avut un cuvânt greu de spus după acea lungă și cumplită perioadă de persecuții la care au fost supuși creștinii - în acele vremuri - timp de aproape 300 de ani.

Sfantul Vasile cel Mare s-a născut în Cezareea Capadociei, într-o familie evlavioasă, primind de la părinții săi o educație creștină aleasă. Începe să studieze în familie, cu tatăl său, rectorul Vasile. Învăța apoi cu cei mai ruditori rectori și filosofi la Cezareea Capadociei (al treilea oraș ca mărime și importanță din Imperiul Roman, după Roma și Alexandria Egiptului), iar mai târziu ajunge la Constantinopol (devenit capitala imperiului), iar în cele din urmă - la Atena, unde îi avea drept colegi pe Sfantul Grigorie de Nazianz (zis și Teologul) și pe viitorul împărat Iulian Apostatul. În anul 355, pe când avea 25 de ani, se întoarce în orașul său natal, primind botezul, împarte saracilor întreaga sa avere și se dedică vieții în mănăstire.

Aici, împreună cu prietenul său Grigorie de Nazianz redactează o culegere de texte pe tema frumuseții vieții spirituale, intitulată “Filocalia”, a cărei bibră de frumos. În anul 364 este hirotonisit preot, iar în 370 devine episcop al Cezareei Capadociei. De numele său sunt legate “Regulile monahale mari și mici”, precum și liturghia care îi poartă numele.

Sfantul Grigorie de Nazianz s-a născut la Nazianz, lângă cetatea Nazianz, într-o familie de aristocrați. În anul 379, pleacă la Constantinopol, unde - în mica biserică a Învierii - ține cele cinci cuvântări teologice în loc de Sfintii Trei, care îi vor aduce mai târziu numele de “Teologul”. Cuvântările sale au demonstrat că era un orator desăvârșit, profund cunoscător al principiilor retoricii, acestea fiind studiate în școlile de retorică (arta de a vorbi frumos și de a convinge auditoriul de corectitudinea ideilor exprimate). Mai trebuie spus că Sfantul Grigorie este primul autor grec care a publicat o colecție de scrisori, el punând astfel bazele corespondenței ca mijloc de comunicare, stabilind calitățile pe care trebuie să le aibă o scrisoare: concizie, claritate, grație și simplitate.

Sfantul Ioan Hrisostom sau Ioan Gura de Aur, mitanar de cărmăndei, este considerat cel mai mare seama reprezentant al Școlii din Antiohia, oraș ocrotit drept “podoaba Orientului” încă din timpul lui Alexandru cel Mare. Tatăl Sfantului Ioan Gura de Aur a deținut o înaltă funcție militară a acelor vremuri: “magister militum Orientis”. Din punct de vedere religios, Ioan Gura de Aur este cel care fixează, în canoane precise, taina cea mai presus de fire și de înțelegere care se savarsește de fiecare dată în cadrul Sfintei Liturghii, când Hristos se jertfește în mod real. Datorită talentului său oratoric, de bun vorbitor, Sfantul Ioan a primit titlul de “învățător și sacerdot universal”, tot grație măreției și splendorii cuvântului său primind numele de Hrisostom, a cărei “Gura de Aur”. A fost și patriarh al Constantinopolului.